

рівень наполегливості. Стосовно саморегуляції поведінки вони мають середній рівень – за шкалами планування та програмування.

Таким чином у результаті проведеного дослідження виявлено наявність психологічних особливостей осіб, різною мірою схильних до тютюнопаління, які слід враховувати у профілактичній та виховній роботі з ними.

ІНДИВІДУАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ ПРАЦІВНИКІВ МЛПЦІ

Козлова Анна Георгіївна, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів громадської безпеки та психологічної служби Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: начальник кафедри юридичної психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат психологічних наук, доцент *Александров Д.О.*

Розвиток єдиного підходу до розкриття сутності поняття “агресії” передбачає необхідність виділення та розуміння різних статусів агресії: агресії як психічного стану, агресії як властивості особистості, агресії як об’єкту потреби та агресії як поведінкового прояву.

Аналіз питання про детермінацію агресивної поведінки дозволив з’ясувати найменш досліджені аспекти: по-перше, особливості ситуативної детермінанти прояву вербальної агресії особистості, а саме: (особа за статтю, що провокує агресію); по-друге, особливості індивідуально-особистісних детермінант агресивних проявів особистості в ситуації з провокацією: (статеві відмінності, особистісні властивості, особливості прагнення до самоактуалізації, особливості типів міжособистісних стосунків, особливості прийняття функцій власної вербальної агресії).

Метою дослідження є вивчення особливості взаємозв’язку та структури психологічних детермінант на вербальну агресію особистості. У зв’язку із цим виникли та вирішено наступні завдання:

1. Обґрунтування феномену психологічного насильства, його види та прояви.

2. Визначення вербальної агресії як форми психологічного насильства.

3. Визначити методологічний апарат та організація експериментального дослідження індивідуально-психологічних детермінант вербальної агресії.

4. Проведення експериментального дослідження індивідуально-психологічних детермінант вербальної агресії особистості.

Психологічне насильство – це насильство, пов’язане з тиском людини на психіку іншого через навмисні словесні образи або погрози, переслідування, залякування, які доводять постраждалого до стану

емоційної невпевненості, втрати здатності захистити себе і можуть заподіяти або заподіяли шкоду психічному здоров'ю.

Буллінг – (англ. bully — залякувати, цькувати, задирати) — прояв агресії (вербальної) з подальшим залякуванням особистості і появою можливості її повного підпорядкування собі і своїм інтересам. Така поведінка дає можливість людині самоствердитися за рахунок когось, заслужити собі загальний авторитет. Насправді задирака приховує свою неспроможність і слабкість.

Під агресією розуміється специфічна форма дій людини, що характеризується застосуванням сили відносно іншої людини або групи осіб, нанесенням фізичної або психологічної шкоди і породжується потребою самоствердження, прагненням до досягнень, а також захисту від дій, які нав'язуються особистості. На відміну від агресії, агресивність розглядається як властивість особистості, що виражається у схильності й готовності до агресивних дій у процесі реалізації власних цілей. При явній відмінності цих понять у психології агресивність і агресія є сторонами одного явища. Агресивність – це схильністю до агресивної поведінки, а агресія – поведінка, спрямована на нанесення шкоди.

Ними було взято методикку Кетелла – опитувальник Кеттелла є одним з найбільш поширених анкетних методів оцінки індивідуально-психологічних особливостей особистості як за кордоном, так і у нас в країні. Він розроблений за керівництвом Р.Б. Кеттелла і призначений для написання широкої сфери індивідуально-особистісних відносин; опитувальник діагностики агресивних та ворожих реакцій Баса-Даркі; методика діагностики ступеню задоволеності основних потреб особистості Маслоу; також ми розробили власне анкетування, яке складається з 3-х блоків (31 питання) і включає в себе всі фактори використання ненормативної лексики.

За результатами нашого дослідження виявили, що вербальна агресія і ненормативна лексика являються різними компонентами, тому можливість їх корекції (з точки зору теорій агресивності) необхідно розглядати окремо.

Індивідуально-психологічні детермінанти вживання ненормативної лексики: роздратування; підозрілість; інтелект; емоційна нестійкість; схильність до почуттів; боязкість; тривожність; низький самоконтроль.

Виходячи з когнітивної теорії Берковіца: у першопочатковому вигляді буде відбуватися реалізація потенційної «готовності до агресії». В завершеній модифікації - зовнішня реакція на негативну дію при інтерпретації його як неприємного. Корекція – можлива зі значним обмеженням.

Індивідуально-психологічні детермінанти вербальної агресії: фізична агресія; роздратування; образа; почуття провини; експресивність; радикалізм; конформізм; високий самоконтроль; потреба у безпеці.

Виходячи з соціально-когнітивного підходу (А.Бандура, Дж. Роттер) агресія – це специфічна форма соціальної поведінки, виступаючи

результатом дій засвоєваної індивідом агресивної моделі поведінки соціально значущого середовища. Корекція – можлива.

СТАВЛЕННЯ КУРСАНТІВ ДО ДІЯЛЬНОСТІ МІЛІЦІЇ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ.

Дідковська Марія Володимирівна, курсант навчально-наукового інституту підготовки кадрів громадської безпеки та психологічної служби Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: доцент кафедри загальної і соціальної психології навчально-наукового інституту підготовки кадрів громадської безпеки та психологічної служби Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук *Москалюк Л.М.*

Керівництво МВС України сьогодні приділяє багато уваги створенню позитивного іміджу міліції, підвищення якого обумовлює зміцнення довіри населення до органів внутрішніх справ, зростання правової свідомості громадян і готовності їх брати участь у вирішенні правоохоронних проблем.

Іноді від іміджу міліції залежить і кадрова політика, можливість залучення до міліції здібних, розвинутих кандидатів на службу з високим рівнем освіти.

Позитивний професійний імідж також сприяє створенню системи корпоративних та морально-етичних цінностей працівників міліції, прийняття яких курсантами відомчих навчальних закладів буде обумовлювати їх професійне становлення.

Дослідженню іміджу правоохоронних органів присвячені роботи В.А. Болотова, В. Бесчастного, В.Г. Королько, О.Л. Порфимович, О. Тимченка. В них розглянуті основні критерії формування іміджу правоохоронних органів, складові успіху ОВС, зв'язки міліції з громадськістю. Метою жнашої роботистала оцінка ставлення курсантів різних факультетів до діяльності міліції як чинника формування професійного іміджу.

В дослідженні взяли участь курсанти 3 курсу факультету підготовки кадрів громадської безпеки за спеціальністю «Психологія», 1 курсу факультету внутрішніх військ за спеціальністю «Психологія» та 1 курсу факультету підготовки експертів-криміналістів (по 20 осіб з кожного факультету). Опитування було проведене за розробленою нами анкетною.

Результати проведеного дослідження показали, що більшість опитаних курсантів вважає, що працівник міліції, як «носії влади», повинен мати більшу повагу серед громадян (понад 80%); що міліціонер – це покликання (понад 50%); що неприязнь громадян до працівників ОВС – це лише стереотип (майже 60%). Більше половини опитаних вважають, що більшість працівників міліції є освіченими людьми, і пишаються, що вони є майбутніми працівниками міліції. Вони також вважають, що працівникам міліції притаманні сміливість і відвага (майже 70% опитаних), впевненість